

Datum van uitspraak
28 juni 2018
Dassiersnaam
Notienummer parket

Vonnisnummer/ Griffienummer

52095 / 2018

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Aangeboden op

Vonnis
na tegenspraak

52ste kamer

Ref. Griffie : 5 - 10 - 11 - 13
GR : /
PK : Mevr. Vercautere

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

- p. 2

INZAKE VAN :

De Heer Procureur des Konings bij het parket Halle-Vilvoorde, in naam van zijn ambt

TEGEN :

53069

↳ , beroep niet gekend, geboren te
) op
wonende te
van Belgische
nationaliteit,

Vertegenwoordigd door haar raadsman, Mr. Werner Vanparijs,
advocaat.

Beklaagde

TENLASTELEGGINGEN**Beklaagd van:**

In het gerechtelijk arrondissement Brussel, meer bepaald te Vilvoorde,

tussen 31 augustus 2015 en 8 december 2016,

terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet,

op het perceel gelegen te gekadaastreerd als
eigendom voor de helft van de huwgemeenschap
en , en voor de helft van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris op 12 maart 2012,

bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 2051 af 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

namelijk 4 appartementen die ongeschikt zijn, waaronder een appartement dat omwille van ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's ook onbewoonbaar is.

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

- p. 3

Overwegende dat de beklagde tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, te horen veroordelen tot het herstel van de gebreken van de woning, overeenkomstig de herstellvordering van de wooninspecteur van 25 januari 2017.

Overwegende dat de beklagde tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis SW te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 9.600 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, berekend als volgt: woning 0/01 verhuurd van 1/9/15 tot 7/12/16; 16 maand x 600 euro = 9.600 euro.

IN AANWEZIGHEID VAN:

DE WOONINSPECTEUR, handelend in naam van het Vlaamse Gewest, met kantoor te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsevest 6 bus 93

EISER TOT HERSTEL,

Vertegenwoordigd door Mr. Muniz loco Mr. Philippe Declercq, advocaat,

Dagvaarding overgeschreven op het hypotheekkantoor van november 2017 – ref. :

op 30

1. DE PROCEDURE:

Beklagde werd op last van de heer procureur des konings rechtstreeks gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van deze 52^e kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel op 4 januari 2018, waarop bij beschikking conclusiemijnen werden bepaald en een pleitdatum werd vastgesteld op 31 mei 2018.

Op de openbare terechtzitting 31 mei 2018 werd de zaak tegensprekelijk behandeld, en heeft de rechtbank gehoord:

- Mevrouw Vercarre, Substituut-Procureur des Konings, in haar vordering;
- De eiser tot herstel in zijn middelen en vordering; hij leyde een syntheseconclusie en stukken neer;

Mr. Werner VANPARIJS, voor de beklaagde voor en in naam van
beklaagde, in zijn middelen en verdediging; hij legde een conclusie en een
omvattende conclusie near.

De verdediging heeft de gelegenheid gekregen als laatste het woord te nemen.

2. FEITEN & ELEMENTEN VAN HET STRAFDOSSTIER:

1.

Op 7 december 2016 voerde de wooninspecteur verbonden aan het Agentschap Wonen Vlaanderen een woonkwaliteitsonderzoek uit in een pand gelegen te

beklaagde. De dienst werd gecontacteerd door de stad dat eigendom is van
een misdrijf. ombrent vermoedens van

Beklaagde heeft het pand verworven voor de helft samen met
Ingevolge akte verleden voor Notaris van 12 maart 2012.

Er waren op het ogenblik van de vaststellingen gebeurden 10 personen ingeschreven in het
bevolkingsregister.

Er werd vastgesteld dat het een pand betreft met 5 wooneenheden in gesloten bebouwing,
bestaande uit 2 appartementen op het gelijkvloers, 2 appartementen op de eerste verdieping
en 1 appartement op de tweede verdieping.

De bewoners van het pand waren niet afhankelijk van gemeenschappelijke voorzieningen
voor de sanitaire en keukenfuncties zodat het 5 zelfstandige woonentiteiten betreft.

Aan het gebouw werd een totaal van 15 strafpunten toegekend. Onder meer werden
gebreken aan de elektrische installatie en een risico op elektrocutie en/of brand vastgesteld.

De woning op het gelijkvloers achteraan werd een totaal van 74 punten toebedeeld.

De woning op het gelijkvloers vooraan was niet toegankelijk doch verkreeg minstens 15
punten.

De appartementen op de eerste verdieping waren niet toegankelijk doch verkregen 15
strafpunten.

De woonentiteit op de tweede verdieping verkreeg 15 punten.

Het verslag van de wooninspecteur wijst op gebreken gepaard gaand met ernstige
gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners, onder meer problemen met betrekking
tot de luchtkwaliteit, elektriciteit en algemene veiligheid.

Zo werden onder meer problemen vastgesteld met betrekking tot de twee verluchtingsopeningen naar de kelder, problemen inzake ventilatie (schimmelvorming in de badkamer), is de asbesthoudende isolatie aan de verwarming beschadigd. Er zijn gebreken aan de trapleuning in het gebouw. Er is een probleem inzake elektriciteit, de aarding.

Wegens de vaststelling betreffende het risico op elektrocutie of brand zijn alle woonruimten ongeschikt en onbewoonbaar.

De huurcontracten die werden voorgelegd door de bewoners werden aangegaan vanaf 1 september 2015 voor een huurprijs van 600 EUR per maand.

Het vermogensvoordeel wordt berekend in P.V. nr. en geraamd op 8.000 euro.

Er werd in PV tevens vastgesteld dat het pand behept was met een stedenbouwkundige inbreuk (opsplitsen van een woning zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning) doch deze is niet het voorwerp van de strafvordering.

2. Beklaagde werd méérmaals uitgenodigd tot verhoor maar daaraan is geen gevolg gegeven.

3. Een herstellvordering werd op 27 januari 2017 ingediend.

4. Uit de inlichtingen bekomen van de FOD FINANCIEN blijkt dat het huis toebehoort aan de huwgemeenschap voor $\frac{1}{2}$ als volle eigenaar, en aan ook voor $\frac{1}{2}$ volle eigenaar. Het pand werd aangekocht voor de som van 310.000 EUR.

5. Uit de besluiten van beklaagde blijkt dat zij het pand gekocht heeft als cengezinswoning. Uit de debatten blijkt dat het pand reeds bij de aankoop in 2012 werd onderverdeeld in afzonderlijke eenheden.

3. BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

1. Beklaagde is mede-eigenaar van het gebouw en staat vermeld als verhuurder op de huurcontracten die door de huurders werden voorgelegd.

2. Artikel 5 van de Vlaamse Wooncode bepaalt de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit waaraan een voor bewoning ter beschikking gestelde woning moet voldoen.

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

- P. 6

Aan beklagde wordt verweten om als verhuurder, onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, woningen te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld voor bewoning die niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten van het artikel 5 van de Wooncode. De inbreuken zijn strafbaar krachtens artikel 20 §1 van de Wooncode.

3.

Beklaagde houdt voor dat zij niet op de hoogte was bij de aankoop of bij de verhuring van eventuele problemen aan het pand.

4.

Tevens tracht beklagde onterecht de vastgestelde kwaliteitsgebreken te minimaliseren of in de schoenen van de bewoners te schuiven.

Op grond van artikel 20 §2 van de Vlaamse Wooncode hebben de wooninspecteurs voor hun opsporings- en vaststellingsbevoegdheid de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie. De processen-verbaal waarbij zij vaststellingen doen gelden dan ook tot bewijs van het tegendeel daar ze zijn opgesteld door politieambtenaren die in een bijzondere wet een bijzondere opdracht krijgen om misdrijven vast te stellen. De bijzonder bewijswaarde is gehecht aan de door de verbalisanten gedane materiële vaststellingen.

De ernstige gebreken werden vastgesteld bij processen-verbaal met deze bijzondere bewijswaarde en beklagde brengt geen overtuigende elementen aan die de inhoud van de vaststellingen ontkrachten. Tijdens de openbare terechtzitting is er nog steeds geen spoor van het in orde gesteld zijn van de elektriciteitsinstallatie.

5.

Daarenboven doet de rechtbank opmerken dat, op grond van artikel 20 van de Wooncode, de persoon die niet conforme woningen ter beschikking stelt strafbaar is, ongeacht welke de oorzaak is van de niet-conformiteit met de kwaliteitsvereisten van artikel 5 van de Wooncode. Elke minste overschrijding van de kwaliteitsnormen is strafbaar waarbij het volstaat dat gehandeld werd uit nalatigheid, onachtzaamheid of een gebrek aan voorzorg. In elk geval, gelet op de aard en ernst van de vastgestelde gebreken, en het gegeven dat beklagde zelf woonde in het pand, moet door beklagde worden wel degelijk geweten zijn dat zij ondermaatse woningen ter beschikking stelde. Als verantwoordelijke voor de verhuring diende beklagde zich er op elk ogenblik van te vergewissen dat de woningen in een goede en veilige staat waren.

De door de wooninspecteur vastgestelde gebreken die de elementaire kwaliteits- en veiligheidsvereisten betreffen waaraan een woning moet voldoen.

Dat beklagde het risico heeft genomen om een pand te verhuren, goed wetende dat er geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden is wat betreft het opgesplitst gedeelte, waardoor er op de uitvoering dan ook aan geen enkele controle is gebeurd. Indien achteraf blijkt dat de opdeling een gebrek aan luchtkwaliteit en lichtinval in bepaalde woonruimten heeft veroorzaakt dan draagt zij daarvoor de verantwoordelijkheid. Dat zij nu voorhoudt dat zij niet op de hoogte was bij de aankoop is niet ernstig gelet op de stedenbouwkundige inbreuk.

6.
Gelet op alle elementen waarop de rechtbank acht kan slaan zijn de feiten van de tenlastelagging bewezen.

4. STRAFTOEMETING

1.
Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

De straf moet erop gericht zijn beklaagde inzicht te doen verwerven in de ernst van de feiten en haar ervan te weerhouden in de toekomst nog dergelijke feiten te plegen.

Tevens moet de straf voldoende afschrikwekkend zijn ten aanzien van andere potentiële daders.

2.
De feiten zijn ernstig. Beklaagde was uit op snel geldgewin ten koste van de leef- en woonkwaliteit van andere, zwakkere personen die aldus financieel werden uitgebuit.

Beklaagde betoont maar zeer weinig inzicht in de maatschappelijke schade die zij heeft toegebracht.

3.
De rechtbank acht het verlenen van een opschorting in het licht van alle concrete omstandigheden – inzonderheid de ernst en de duur van de inbreuken – een onvoldoende signaal. Een opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou de preventieve en repressieve doelstelling van de strafrechtelijke sanctionering niet dienen.

4.
De hierna bepaalde geldboete is noodzakelijk om beklaagde tot een beter inzicht te brengen en haar ertoe aan te zetten in de toekomst de geldende voorschriften strikt na te leven.

Zij werd nog niet voor gelijkaardige feiten veroordeeld, daardoor verkeert beklaagde in de wettelijke voorwaarden om van een uitstel van tenuitvoerlegging van de straf te kunnen genieten, gunst die haar voor een gedeelte als hierna bepaald kan worden toegestaan.

5.
Het openbaar ministerie vordert schriftelijk vastens beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn

verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit belegde voordelen.

De verbeurdverklaring heeft betrekking op het geheel van huurgelden die de verhuurder heeft ontvangen terwijl de woning die niet voldeed aan de wettelijke kwaliteitsvereisten, niet mocht verhuurd worden. Aangezien een woning of kamer die niet aan de kwaliteitsnormen voldoet niet ter beschikking mag worden gesteld voor bewoning, wordt elke vergoeding voor verhuring of ter beschikking stelling onwettig verkregen en dienen deze bedragen te worden verbeurd verklaard.

Daar de ontvangen huurgelden vermogensvoordelen zijn die niet in het vermogen van de beklagde kunnen worden teruggevonden, worden ze door de rechtbank begroot bij equivalent.

Het openbaar ministerie begroot de vermogensvoordelen op 9.600 EUR op basis van de vaststellingen in het strafdossier meer in het bijzonder de huurvareemkomsten en de verklaringen van de bewoners. In het PV werd het vermogensvoordeel op 8.000 euro bepaald. Beklagde werpt op dat alle huurders onmiddellijk hun woning hebben verlaten. Het voordeel kan aldus geraamd worden op 8.000 euro.

Het vermogensvoordeel dat redelijkerwijze moet geacht worden in verband te staan met de bewezen feiten en het overeenstemmend bedrag dat uit de misdrijven is voortgevloeit, wordt door de rechtbank begroot op de niet-geïndexeerde basishuurprijs zoals vermeld in de in het strafdossier.

Gelet op voorgaande mag het aldus berekende vermogensvoordeel bij equivalent verondersteld worden enkel maar een deel uit te maken van de winsten uit de terbeschikkingstelling van de woningen terwijl deze niet voldeden aan de kwaliteitsnormen van de Wooncode, zodat de begroting als voormeld zeker geen overdreven bestraffing van de beklagde vormt.

5. WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING VAN DE VLAAMSE WOONINSPECTEUR:

1.

Op 27 januari 2017 werd door de Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het Agentschap Inspectie RWO van de Vlaamse overheid een herstellvordering ingediend bij het Parket van de procureur des Konings.

Op grond van artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de bevoegdheid om een herstellvordering in te leiden bij het Parket.

De herstellvordering geldt als een bijzondere vorm van teruggave met het oog op het herstel van de negatieve maatschappelijke gevolgen die uit het misdrijf zijn voortgekomen, meer in

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

- p. 9

het bijzonder moet het herstel de algemene verbetering van de woonkwaliteit tot doel hebben.

2.

De principiële herstelmaatregel is het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken (i.e. het herstel van alle gebreken) waardoor de woningen opnieuw voldoen aan de kwaliteitsvereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

De eiser tot herstel vordert evenwel de sloop van het pand hetzij de herbelemming ervan daar er op het pand een stedenbouwkundige inbreuk rust, namelijk een onvergunde opsplitsing van de eengezinswoning naar meerdere wooneenheden bestemd voor de huisvesting van een alleenstaande of een gezin. In dit geval kan het herstel van alle gebreken niet gevorderd worden daar de eigenaar aldus een stedenbouwkundige inbreuk zou bestendigen.

3.

De rechtbank stelt vast dat de gevorderde maatregel niet werd genomen met miskenning van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, noch met machtsafwending of machtsoverschrijding.

4.

De rechter die oordeelt over de herstelmaatregel zoals voorzien in artikel 20bis Wooncode moet ook de interne wettigheid ervan onderzoeken en in het bijzonder of de herstelmaatregel niet onevenredig is in verhouding tot de beoogde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten vermeld in artikel 5 Wooncode; de rechter mag daarbij onderzoeken of het bestuur in redelijkheid kon overgaan tot het vorderen van de herstelmaatregel.

Beklaagde is van oordeel dat het vorderen van een herstelmaatregel bestaande in de herbestemming of sloop van het gebouw terwijl beklaagde niet wordt vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk, kennelijk onredelijk is.

Ook als een stedenbouwkundige inbreuk verjaard is of niet wordt vervolgd heeft deze een invloed op de keuze van de herstelmaatregel.

In voorliggend geval wordt vastgesteld dat beklaagde erkende dat zij de woning in zijn huidige toestand heeft gekocht, en dat de wijzigingen aan het pand, namelijk de opdeling in meerdere wooneenheden, reeds werd uitgevoerd. Het pand is kadastraal gekend als woning. Er zijn nooit vergunningen afgeleverd voor het vermeerderen van het aantal wooneenheden. De opdeling in meerdere woningen zou gebeurd zijn in de jaren '90.

Bij de aankoop van het onroerend goed was beklaagde ongetwijfeld op de hoogte van de stedenbouwkundige inbreuk, en heeft zij een risico genomen. Zij heeft het gekocht voor de som van 310.000 EUR. De verhuur van 5 wooneenheden aan 600 euro kan zomaar de som opleveren van 3.000 EUR per maand, of 36.000 euro per jaar. Een hoger rendement uit een investering van 310.000 EUR is moeilijk te vinden. Beklaagde heeft risico's genomen, en heeft uit puur geldgewin gehandeld. Zij is dan ook zelf niet vreemd aan de huidige nadelige

positie waarin zij zich bevindt en de nadelen en lasten die haar zouden te beurt vallen door de gevorderde herstelmaatregel.

De rechtbank stelt in voorliggend geval vast dat het vorderen van een bestemmingswijziging of afbraak niet onevenredig is in verhouding tot de woonkwaliteitsvereisten, waarvan de verbetering met de herstelmaatregel wordt beoogd, en geen onevenredig nadeel in hoofde van de overtreder tot gevolg heeft.

5.

Gelet op de voorliggende elementen komt het gepast voor om beklaagde een termijn toe te kennen van 10 maanden om de herstelmaatregel uit te voeren.

6.

Gelet op de ernst van de inbreuken en de eraan verbonden maatschappelijke belasting, alsmede gelet op het langdurig in gebreke blijven van beklaagde, is het gepast de uitvoering van het bevolen herstel te koppelen aan een dwangsom, te voorzien in een ambtshalve uitvoering door het College van burgemeester en schepenen.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 130, 153, 154, 162, 182, 185, 189, 190, 194, 195, 203 § 3 van het Wetboek van Strafvordering;
- 2, 7, 38, 40, 41, 42, 43bis, 50 en 100 van het Strafwetboek;
- 4 van de Wet van 17 april 1878 (V.T. Sv.);
- 5, 20 §1, 20bis §1, 20ter Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
- De artikelen 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd,
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- De artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet,
- de artikelen 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- De artikelen 4 § 3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

OP TEGENSPRAAK**Op strafgebied**

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van beklaagde

Veroordeelt beklaagde wegens de feiten van de tenlastelegging tot :

een geldboete van **VIERDUIZEND (4.000,00) EURO**

Zegt dat de geldboete van 4.000,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimes, tot **VIERENTWINTIGDUIZEND EUR** (4.000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van **TWEE MAANDEN**;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar voor wat de helft van de geldboete van 4.000,00 EUR betreft alsook de ermee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Verklaart verbeurd in hoofde van beklaagde bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek, de som van **8.000 EUR**, bij equivalent, zijnde het vermogensvoordeel rechtstreeks verkregen uit de bewezen verklaarde misdrijven;

Veroordeelt tot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juidische tweedelijnsbijstand,
- de gerechtskosten begroot op 272,87 EUR.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan;

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

11.12

Wat betreft de herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering van de Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest ontvankelijk en gegrond als volgt;

Veroordeelt om, met betrekking tot het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder aan het pand een andere bestemming te geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning te slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Veroordeelt om dit herstel uit te voeren binnen een termijn van maximaal tien maanden vanaf de betekening van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per dag vertraging bij niet uitvoering binnen de voormelde termijn van de hoger vermelde herstelmaatregel, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van 200.000,00 EUR;

Bij gebreke van uitvoering van de voormelde herstelmaatregel binnen de voormelde termijn, machtigt het College van Burgemeester en schepenen van de Stad om van rechtswege in de uitvoering van de herstelmaatregel te voorzien, waarvan alle kosten moet dragen;

Machtigt het College van Burgemeester en schepenen van de Stad om de kosten van herhuisvesting te verhalen op

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaardingen vermeld zal worden op de wijze bepaald in de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

CORRECTIONELE GRIFFIE

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

- p. 13

**Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 28 juni 2018 door de
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit:**

M. De Paep

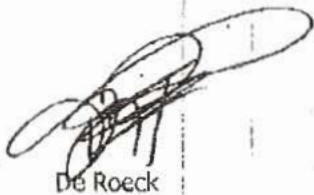
rechter

In aanwezigheid van Mevr. Steenhaut

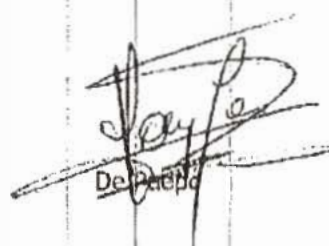
substituut-procurcur des Konings bij het parket
Halle-Vilvoorde.

Met bijstand van Mevr. De Roeck

griffier

De Roeck

De Paep